

וכמ"ש כי: תילים קמח' יג'.
 באדרא רבא: זח"ג קכח, ב ואילך.
 ועיין ג"כ אגה"ק סי' כ' (קל' ע"א):
 "וקרוב לומר שגם האלפים ורבות עלמין
 דיתבין בגולגלתא כו".
 למספר תרי"ג: עיין ג"כ ח"א פנ"א.
 האדם כנודע: להעיר ממשנה סוף
 קדושין: "לא נבראו אלא לשמשני".
 ובב"ר ספכ"ח: "ר' פנחס אמר משל למלך
 שהי' משיא את בנו .. כלום עשיתי זו אלא
 בשביל בני כו". ובארוכה: עבודת הקדש
 ח"ג פרקים הראשונים.
 כמ"ש ששים: שה"ש ו' ח'.
 הן ס' כו: עיין שהש"ר עה"פ ובמדב"ר
 פי"ח, כא. לקו"ת שה"ש לח' ב', מ' ב'.
 כלולות באדר"ר: גלגולים רפ"ז?
 ועד בכלל: להעיר מספר הגלגולים
 רפ"ז – הובא בלקו"ת שה"ש נ' א' –
 שבאלף הז' – שהוא אחר ימות המשיח
 (עיין לעיל פל"ו) – יהיו נשמות שלא
 נכללו באדה"ר.
 כמ"ש והי': בהושע ב' א': "והי' – ולא
 יספר". בבראשית טז' י' ועוד: "ולא יספר
 מרוב". אבל "והי' – ולא יספר מרוב",
 ליתא. ואולי "מרוב" מיותר.⁷

מיני כחות וחיות .. עלי' אמרו שיעקר משכנה ..
 במוחין שבראש, ומזה יובן גם למעלה כו'.
 (5) בשהש"ר: "ששים המה מלכות אלו ששים
 מסכתיות של הלכות .. ועלמות אין מספר אין קץ
 לתוספות". ובמדב"ר: "ששים המה מלכות ס'
 מסכתות .. ועלמות אין מספר משנה החיצונה".
 ובלקו"ת שה"ש לח, ב: "ודרשו רז"ל (ע' ברבות בשיר
 השירים במקומו ובפ' קרח גבי ובני קרח לא מתו)
 ששים המה מלכות אלו ס' מסכתות .. ועלמות אין
 מספר אלו הלכות שבגמ". ושם מ, ב: "וארז"ל ס'
 מלכות אלו ס' מסכתות .. ועלמות קאי על הלכות
 (היינו מימרות האמוראים. ולשון מדרש שיר
 השירים רבה ועלמות אין מספר אין קץ לתוספות)".
 (6) כנראה לא הי' ספר הגלגולים תח"י רבינו
 באותה שעה (ולכן ציין בהערה הבאה ללקו"ת).
 ושם: "אחר שביארנו בפרקים הקודמים איך כל
 הנשמות כלולות בנשמת אדה"ר".
 (7) ראה גם הערות ותיקונים בדא"פ: "אינו
 בהושע ב, א. – ראה בראשית טז, יו"ד".

ז

אשרינו: נוסח התפלה.
 ד' מנת: תילים טז' ה'.
 חבלים: תילים טז' ו'.
 במארו"ל אין: צ"ע שלא הביא
 מהכתוב "אין לכם חלק בד" – יהושע
 כב' כה"כז' – כי אם ממארו"ל, והוא
 בברכות סג, ב'¹ .
 כי הגם: לכאורה "כי" מיותר.²
 כמ"ש ביעקב: בראשית לג' כ'.
 עד מתחת לארץ: הלשון צע"ק. ועיין
 ריש שער היחוד והאמונה: "במים
 מתחת לארץ".
 כמ"ש הלא: ירמי' כג' כד'.
 ולא כבודו לבר: רומז על הכתוב
 (ישעי' ו' ג') "מלא כל הארץ כבודו".
 ולהעיר שבכמה פסוקים רמי קראי
 אהדדי, ועד"ו בנדו"ד, שהפסוקים "הלא את
 השמים ואת הארץ אני מלא", ו"מלא כל
 הארץ כבודו", סתרי אהדדי – עיין תו"א
 טז, א ועוד. לקו"ת ב' יא, א ועוד.³
 כמ"ש במ"א:
 שהוא ושמו אחד: .

(1) ובמק"א (שיעורים בספר התניא ע' 1328
 הערה 3. תניא בצירוף מ"מ וכו' ע' קנו) כותב
 רבינו: לע"ע לא מצאתי אלא בנחומא ס"פ תזריע.
 אבל בכ"כ מקומות איתא "לכם" (ב"ר פ"ב, ד.
 וש"נ. הובא בתו"א ל, רע"א), וכן "אין להם"
 (ברכות סג, ב). וי"ל שלא רצה להעתיק לשון נוכח
 וגם לא לשון רבים. וק"ל. ו"השגור" שנוגע כאן –
 הרי זה רק "חלק", כהמשך.
 (2) כ"ה גם בהערות ותיקונים בדא"פ.
 (3) בתו"א: "כתיב מכה"כ ותרגומו זיו יקרי'
 שהוא רק זיו והתפשטות הארה בלבד, וכתיב את
 השמים ואת הארץ אני מלא. והענין ששניהם אמת
 וכו". ובלקו"ת: "נודע בפ"י מ"ש את השמים ואת
 הארץ אני מלא, אני ממש, היינו מהו"ע, וכתיב
 מלא כל הארץ כבודו, וכבודו היינו זיו יקרי' זיו
 והארה לבד. והתירוץ הוא וכו".
 (4) ושם, שהנשמה היא "עצם אחד רוחני פשוט
 כו", "רק שתרי"ג מיני כחות וחיות כלולים בה
 במהותה ועצמותה כו", ו"על המשכת כל התרי"ג

בראשית מט' ג' ("יתר גו").
 כמ"ש במ"א:
 שוה לכל נפש:
 תורה אחת ומשפט אחד: במדבר טו'
 טז'.

וכמארו"ל אבוך: שבת קיח, ב. ושם:
 "במאי זהיר טפי". לעיין בדקדוקי
 סופרים¹². ועיין ע"ח שמ"ט פ"ה ובהגהת
 צמח¹³.

העיין לראות והאזן לשמוע: ראה ברכות
 לא, ב: "עינים לראות ואזנים לשמוע".
 ואף שכל נפש כו': עיין ריש שער
 המצות¹⁴ – עיין לקמן סי"ט, סכ"ט
 וקו"א ד"ה להבין פרטי ההלכות.
 כפולה ומכופלת: עיין לעיל ח"א
 פל"ג¹⁵.

בחי' הגורל ממש: ביאור ענין גורל:
 תו"א צג, ד, ק, א, קכא, א, קכג, ג. ד"ה
 חייב אינש תרנו¹⁶. ד"ה ויחד תרס"ה¹⁷.
 ד"ה אשרנו תרצ"ו¹⁸.

פרק — בסוף העמוד¹⁹ — מיותר.

שופרי' דיעקב: ב"מ פד, א. ושם:
 "דיעקב אבינו".

שנק' בשם אדם: קאי אתורה. ומבאר
 השייכות דיעקב ותורה, שגם התורה נק'
 אדם (כמו יעקב שהוא מעין אדה"ר).

כמ"ש ועל: יחזקאל א' כו'. ולכאורה
 אין מפסוק זה ראי' שהתורה נקראת
 אדם. ומביאין⁸ ראי' מפסוק⁹ "וזאת
 התורה אדם". ועל כן נראה לי – ע"פ
 לקו"ת במדבר יג' ב'¹⁰ – שע"י פסוק זה
 ("ועל דמות הכסא דמות כמראה אדם")
 מבאר דהכונה בשם אדם בנוגע לתורה
 ("זאת התורה אדם") היא לאדם העליון
 שעל הכסא, וכמו דקאי בתורה
 שלמעלה, כך קאי באדם העליון.

וכמ"ש וזאת: רות ד' ז'. עיין ג"כ
 לקו"ת דברים מו' א'¹¹.

אין זאת: ע"ז ב, ב.

וזהו ויקרא: בראשית לג' כ'.

וכמ"ש: תילים קיח' כז'.

ואחריו — לב: לשון הכתוב תילים
 צד' טו'.

ביתר שאת ויתר עז: ע"ד לשון הכתוב

ששאלו אבוך במאי זהיר טפי".
 (14) ושם: "דע שכל נצוצי נשמות מכל נשמה
 ונשמה מחוייבת לקיים כל תרי"ג מצות וכו'". וראה
 גם הנסמן בלקו"ש חי"ח ע' 192 הערה 55 ובשוה"ג.
 (15) ראה "מ"מ, הגהות והערות קצרות לסש"ב"
 לשם (ע' רה).
 (16) סה"מ תרנ"ו ע' תלז.
 (17) סה"מ תרס"ה ע' רו.
 (18) סה"מ תרצ"ו ע' 57 ואילך.
 (19) כ"ה בדפוס התניא משנת תרס"ט (שמאז
 הושמט הציון "פרק" בתחילת כל אגרת) עד שנת
 תר"ץ. ובדפוסים שלפנינו: זורע. ובלוח התיקון: ח
 זורע.

(8) ראה לקו"ת דלקמן בפנים. ובכ"מ.
 (9) חוקת יט, יד.
 (10) ושם: "וזהו זאת התורה אדם פי' האדם
 שעל הכסא דמות כמראה אדם בחי' אדמה לעליון
 כו'".
 (11) ושם: "ישראל מתקשראן בתורה שהשגת
 התורה מלובשת בכל אחד ואחד מישראל, כמ"ש
 וזאת לפנים בישראל, ואין זאת אלא תורה, שהיא
 מלובשת בפנימיות כו'".
 (12) בדקדוקי סופרים ליתא גירסא אחרת.
 (13) בע"ח: "לפי ניצוץ נשמת האדם כך מוכרח
 לקיים המצות של החלק ההוא .. ולכן הראשונים
 שהיו יודעין תליית ניצוץ שלהם, היו מתדבקים
 לקצת מצות יותר מאחרים". ובהגהת צמח: "וזהו